

עת"א 33832/04/15 - עבד אל מגד זועבי (אסיר), נגד ועדת שחרורים שמקום מושבה בכלא עתלית

בית המשפט המחוזי בחיפה

01 יוני 2015

עת"א 33832-04-15 זועבי(אסיר) נ' שרות בתי הסוהר-מחלקת האסיר - זימונים ואח'

בפני הרכב כב' השופטים:

רון שפירא, סגן נשיא [אב"ד]

אברהם אליקים

בטינה טאובר

העותר

עבד אל מגד זועבי (אסיר), ת"ז 201260601

ע"י ב"כ עו"ד יהלי שפרלינג

נגד

המשיבה

ועדת שחרורים שמקום מושבה בכלא עתלית

ע"י פרקליטות פלילית מחוז חיפה

פסק דין

בפנינו עתירת אסיר המופנית כנגד החלטת ועדת השחרורים שמקום מושבה בכלא כרמל, בראשות כב' השופט בדימוס עמירם שרון, החלטה מיום 19.4.15, אשר דחתה את בקשתו של העותר לשחרור מוקדם על תנאי ברישיון.

העותר מרצה מאסר לתקופה של ארבע שנים וחצי בגין עבירות סמים ונשק. יצוין כי בית המשפט המחוזי גזר עליו עונש של 30 חודשי מאסר, ובית המשפט העליון החמיר בעונשו וגזר עליו עונש של 4 שנות מאסר וחצי, כמפורט לעיל.

ועדת השחרורים ציינה כי מעיון בדוחות מידע חסוי שהוצג לעיונה, עולה כי נשקפת מסוכנות רבה מהעותר. בנסיבות אלו ותוך שהועדה מביאה בחשבון את פסק דינו של בית המשפט העליון והאמור בו לעניין מסוכנות מעשיו של העותר, החליטה לדחות את בקשתו. מכאן העתירה שבפנינו.

בטרם נתייחס לגוף העתירה, מצאנו לנכון להתייחס לטענת הסנגור, ולפיה לא נמסר לו כל מידע בנוגע לטיב החומר החסוי שהוצג בפני ועדת השחרורים, וכפועל יוצא מכך גם לא יכל לטעון טענות ממשיות כנגד אותם מידעים אשר כאמור, תוכנם אינו בידיעתו, ולו גם בקווים כלליים.

אין חולק כי המדינה רשאית להגיש מידע ולבקש מועדת השחרורים להורות כי המידע יהיה חסוי, וזאת בהתאם להוראות סעיף 17 לחוק שחרור על תנאי ממאסר, התשס"א - 2001 (להלן: "**החוק**"). ואולם אין מדובר בבקשה שיש לראותה כדבר המובן מאליו ואשר מתקבלת באופן אוטומטי וללא דיון. על ועדת השחרורים לעיין במידע ולשקול, תוך עיון בתוכנו, את הצידוק שבחיסיון. גם אם משתכנעת הועדה בצורך לחסות את המידע, כי אז יש להורות לנציגי המדינה ליתן

לאסירים או לבאי כוחם פרפראזה מתאימה לעניין תוכנו של המידע החסוי, זאת במידה ואין מניעה עניינית לעשות כן, באופן שיוכלו להציג את טיעוניהם תוך מודעות לעיקרי הטענות המופנות כנגד האסיר [ראו לעניין זה דברים שנאמרו בהקשר להליך שונה ברע"ב 4393/11 יוסי מוסלי נ' מדינת ישראל (8.11.2011), תוך התייחסות גם להליך שבפנינו, בסעיף 20 להחלטה].

במקרה זה שבפנינו, ונעיר כי גם במקרים נוספים, נראה שלא נעשתה בחינה כאמור של החומר החסוי, ובכל מקרה לא ניתן לב"כ העותר כל מידע, ולו בתמצית, על טיבו של החומר החסוי, באופן שיאפשר לו להתמודד עם טענות המועלות בפני ועדת השחרורים. בכך נפגעה זכותו להליך הוגן, כך לכאורה.

בית המשפט עיין במידעים אשר הוצגו בפני הועדה. יצוין כי עיקרם של המידעים מתייחס לתקופות שככל הנראה קדמו למאסרו של העותר או היו בראשית תקופת מאסרו. למעשה, המידעים העיקריים אשר ביססו את החלטת ועדת השחרורים הם ידיעות מס' 1774149 ו-1773644. לא נוכל להתייחס לתוכנם של המידעים, ואולם נאמר בתמצית כי מדובר במידעים אשר עניינם היה קשור בסכסוכים בין אסירים ומעורבות שלילית של העותר בעניין זה. עם זאת, ראוי לציין כי גם בנוגע למידעים אלה לא ברורים באופן מובהק מידת מעורבותו של העותר וחלקו באותה התרחשות נשוא המידעים. עוד יצוין כי גם מעת שנאספו מידעים אלו, חלף כבר זמן ניכר ולא ברור אם הייתה למידעים אלו התפתחות מאוחרת כלשהי המצביעה על מעורבות שלילית של העותר בכלא או קשר עם עבריינים מחוץ לכלא.

מעיון בהחלטת ועדת השחרורים, עולה כי ועדת השחרורים התייחסה לתכנית רש"א שהוגשה בעניינו של העותר. עם זאת, לא ברור מהחלטת הועדה האם הייתה התייחסות ראויה לדוח הסוציאלי שהוכן לקראת ועדת השחרורים, שהוא בעיקרו דוח חיובי. עוד לא ברור האם הודע לוועדה, ואיזה משקל ניתן על ידה, לעובדה שהעותר יוצא לחופשות.

נוסיף עוד כי נתון נוסף אשר ככל הנראה לא היה בפני הועדה, הוא שאסיר אחר, אשר נדון עם העותר באותה פרשה, שוחרר שחרור מוקדם.

בנסיבות אלו, בהתחשב בעובדה שזכויותיו הדיוניות של העותר בפני ועדת השחרורים נפגעו עת לא נמסרה לו כל פרפראזה לעניין החומר החסוי, בשים לב לאמור לעיל בכל הנוגע לחומר החסוי כפי שנבחן על ידי בית המשפט, ובשים לב לעובדה שנראה שלא היו בפני הועדה כל הנתונים בנוגע לחופשותיו של העותר או שהועדה לא הייתה ערה לנתונים אלו, ראוי הוא כי עניינו של העותר יוחזר לוועדת השחרורים לשם בחינה מחודשת, על רקע כל האמור לעיל.

נדגיש לעניין זה כבר כעת, כי מבלי לגרוע מהאפשרות שקיימת מסוכנות מעצם שחרורו של העותר, דבר אשר אמור להיבחן על ידי ועדת השחרורים על רקע כל האמור לעיל, כי לא ראינו שבמקרה זה נכון להחיל על עניינו של העותר את הוראות סעיף 10 לחוק. מצאנו לנכון להבהיר זאת מאחר וועדת השחרורים התייחסה למסוכנות של העותר לאור האמור בגזר הדין. עם זאת, על ועדת השחרורים לבחון את מסוכנות העותר לא רק על בסיס גזר הדין בגינו מרצה הוא מאסר, אלא גם בהתייחס לכל התקופה שעברה מעת שהחל את ריצוי מאסרו ועד היום. ועדת השחרורים לא השתמשה במפורש בהפניה להוראות סעיף 10 לחוק, ואולם מרוח החלטתה ניתן להבין כי הוראות סעיף זה היו לנגד עיניה עת

התייחסה לפסק דינו של בית המשפט העליון אשר הורה להחמיר בדינו של העותר.

מבלי להפחית בחומרת התנהלותו של העותר, כפי שצוינה בפסק דינו של בית המשפט העליון, מצאנו לנכון להדגיש כי אין מדובר במקרה בו יש להחיל את הוראות סעיף 10 לחוק, וזאת עת תבוא ועדת השחרורים לשיקול שוב את עניינו של העותר.

אנו מורים כי עניינו של העותר יובא בפני ועדת שחרורים בהקדם האפשרי, ותוך לא יאוחר מ-30 יום מהיום. נדגיש כי לגופו של עניין איננו מביעים עמדה. ועדת השחרורים תבחן שוב את עניינו של העותר ותחליט לפי מיטב שיקול דעתה.

יש לשלוח פסק הדין לב"כ הצדדים.

ניתן היום, י"ד סיוון תשע"ה,
01 יוני 2015, בהעדר
הצדדים.

רון שפירא, סגן נשיא
[אב"ד]

אברהם אליקים,
שופט

בטינה טאובר, שופטת